

καὶ φέρων λόγγην, ἔπονται δὲ οἱ κατὰδικοὶ δέσμοι εἴτε ἀνὰ ἓνα εἴτε ἀνὰ δύο συνδεδεμένοι τοὺς πόδας ἢ τὰς χεῖρας. Μετὰ δὲ τούτους ἔτεροι περὶ τοὺς εἴκοσι δεδεμένοι τοὺς καρποὺς τῶν χειρῶν ἐπὶ σιδηρᾶς μακρᾶς ῥάβδου ὀριζοντείας, φερομένης· τινῶν δὲ καὶ οἱ πόδες εἶνε δεδεμένοι.

Ἐφ' ἀμαξῶν φέρονται τὰ σκευῆ καὶ οἱ ἀσθενεῖς ἔχοντες περὶ τὸν τράχηλον κλιοὺν σιδηροῦν συνδεδεμένον δι' ἀλύσειω μετὰ πασσάλου προσηρμοσμένου ἐπὶ τῆς ἀμάξης. . . Ὅτε δὲ κοιμῶνται ἀδύνατον νὰ κινηθῆ τις χωρὶς καὶ νὰ μὴ ἀφυπνίσῃ τοὺς δυσμοίρους συντρόφους του, τοὺς μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένους ἐν τῇ αὐτῇ σιδηρᾷ ῥάβδῳ, χωρὶς νὰ τοὺς προξενήσῃ δριμείας ἀλγηδόνας, ἐὰν υἅλιστα κινηθῆ αἰφνης καὶ ἀποτόμως, ὡς συμβαίνει συνήθως κατὰ τὸν ὕπνον».

Φρίσσει τις ἀναλογιζόμενος ὅτι τοιαύτη τις ὁδοιπορία μέλλει νὰ διαρκέσῃ ἐν ἡ δύο ἔτη. Ἡ δὲ περιγραφή τῶν δεινῶν καὶ μαρτυριῶν, ἅτινα ἀναμύνουσι τοὺς δυσμοίρους φυγάδας μετὰ τὴν ἀφίξιν των εἰς τὸν πρὸς θν ὕρον, εἶνέ τι ἀδύνατον καὶ ἀνώτερον ἀνθρωπίνης χειρός. φ*

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΛΟΙΔΟΥ

[Ἐκ τοῦ Paris-Murcie]

Ἀγαπητὴ Κύριε,

Ἀμνηγῶ νὰ ἐπαρκέσω εἰς τὴν ὑμετέραν αἵτησιν, ἅτε προσκαλουμένη νὰ δηλώσω ἐπιτετημένως ὅ,τι αἰσθάνομαι ἄδουσα ἐπὶ σκηνῆς. Ἐτη ὅλα ἀν ἔγραφον, τόμους ὅλους ἀν ἐπλήρουν, δὲν θὰ ἐποίουν τοῦτο ἀκριβῶς, διότι οὐδέποτε ἔσχον πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν μυρίων καὶ πολυειδῶν αἰσθημάτων μου. Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τὰ νεῦρά μου ἐρεθίζονται, ὅταν τὸ ὄνομά μου τυπωθῆ ἐν τῷ προγράμματι· ὅσον προσεγγίζει ἡ κρίσιμος ὥρα, τοσοῦτον καταλαμβάνομαι οἰδνεῖ ὑπὸ φλεγμαίνοντος πυρετοῦ· παρερχομένη δὲ εἰς τὴν σκηνὴν φοβοῦμαι δεινότερα. Τί αἰσθάνομαι ἐφ' ὅσον ἄδω, οὐδέποτε οὔτε ἐνόησα, οὔτε ἤσθθμην, διότι τοῦτο ἐξήρτηται ἐκάστοτε ἐκ τοῦ προσώπου ὃ διαδραματίζω, καὶ τῆς τοιαύδε ἢ τοιαύδε συμφωνίας τῶν περὶ ἐμέ. Ὅταν πάντα βαίνωσι κατ' εὐχὴν, αἰσθάνομαι ὡς ἐν τῷ μελοδράματι Agnès :

Des choses que jamais rien ne peut éгалer
Et dont, toutes les fois que j'en entends parler,
La douceur me chatouille, et là dedans remue
Certain je ne sais quoi, dont je suis tout émue.

Πολλάκις ἐπαναλαμβάνω τοὺς ἐν τοῖς Χερουβείμ τοῦ Μοζάρτ λόγους :

Non so più cosa son, cosa faccio,
Or di foco, ora sono di ghiaccio.

Τοὺς λόγους μου θὰ ἐποίουν καταληπτοὺς ἄδουσα μᾶλλον ἢ γράφουσα· χειρίζομαι καλῶς τὴν φωνὴν, οὐχὶ τὸν κάλαμον.

Ἀδελίνα Πάττη.

ΚΑΛΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Ἡ καλὴ συμπεριφορὰ συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐνοχλῆ τις ὀλίγον τὸν ἑαυτὸν του, διὰ νὰ προξενῆ εὐχαριστησιν εἰς τοὺς ἄλλους· ἐκ τούτου δὲ προέρχεται μέγα πλεονέκτημα δι' ἕκαστον τῶν καλῆς συμπεριφορᾶς ἀνθρώπων. Ἐὰν εἴμεθα δώδεκα π.χ. δέχομαι ἑνδεκα φιλοφρονήσεις εἰς ἀνταλλαγὴν μιᾶς καὶ μόνης, ἐπομένως εὐχαριστοῦμαι ἑνδεκάκις πλείοτερον παρὰ ἐὰν εὐρισκόμην μεταξὺ ἀνθρώπων μὴ καλῆς συμπεριφορᾶς. Ἐγώπισται, οἵτινες δὲν θέλετε νὰ ἐνοχληθῆτε διὰ κανένα, κάμνετε κακὸν ὑπολογισμόν.

Κυρία Ε*.

Γνώμαι καὶ ἀπέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωγιοῦ.]

350.

Παροξυνόμεθα κατὰ τῶν κατασοφισμένων, διότι νομίζουσιν ἑαυτοὺς κρείττονας ἡμῶν κατὰ τὴν δεξιότητα.

351.

Μετὰ πολλοῦ πόνου λύονται τὰ δεσμὰ τοῦ καταδύσαντος ἔρωτος.

352.

Σχεδὸν πάντοτε ἡ ψυχὴ ἡμῶν νυστάζει ἐν συναναστροφῇ ἀνθρώπων, μεθ' ὧν νυσταγμὸς δὲν ἐπιτρέπεται.

353.

Ὁ χρηστός ἀνθρώπος καὶ μανικῶς πρὸς τὸν ἔρωτα φέρεται, βλακικῶς ὅμως οὐδέποτε.

354.

Ἐπάρχουσιν ἐλαττώματα, ὧν ἡ καλὴ χρῆσις ἀναδεικνύει αὐτὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἀρετῆς λαμπρότερα.

355.

Ἄλλων μὲν ἀνθρώπων ὁ θάνατος διεγείρει ἐν ἡμῖν πόθον μᾶλλον ἢ λύπην, ἄλλων δὲ λύπην μὲν διεγείρει, πόθον δὲ οὐδόλως.

356.

Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, προθύμως ἐπαινοῦμεν μόνους τοὺς θαυμάζοντας ἡμᾶς.

357.

Τὴν μικρόνοιαν πτοοῦσι καὶ τὰ ἐλάχιστα τῶν πραγμάτων, ἡ δὲ μεγαλόνοια διαβλέπει ἅπαντα καὶ ἀπτόητος μένει.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δύο σύζυγοι συζητοῦσι περὶ τῶν δώρων, ἅτινα πρόκειται νὰ δώσωσι τὴν πρώτην τοῦ ἔτους.

— Ἀλήθεια! ἀναφωνεῖ αἰφνης ὁ σύζυγος, τί σοῦ ἔδωκα πέρῃς τὴν πρωτοχρονιάν;

— Δὲν ἐνθυμείσαι; τὸ ὠραῖόν μου ἄσπρον γουναρῖκόν. Τὸ ἡγόρασες μάλιστα χωρὶς νὰ τὸ πληρώσης.

— Ἄ, γαί! Ἐφέτος λοιπὸν θὰ σοῦ κάμω